pondělí po 3. neděli postní

1. čtení: 2 Král 5,1–15a

Mnoho malomocných bylo v izraelském národě, ale nikdo z nich nebyl očištěn, jenom Náman ze Sýrie.

Čtení z druhé knihy Královské.

Náman, velitel vojska aramejského krále, byl u svého pána vlivným mužem a váženým pro vítězství, které Hospodin popřál skrze něj Aramejcům, ale byl malomocný.

Když jednou Aramejci vyšli v houfech k nájezdu, zajali z izraelské země malou dívku, která se stala služkou u Námanovy ženy. Řekla své paní: „Kéž by byl můj pán u proroka v Samaří, ten by ho zbavil jeho malomocenství.“

Náman to šel oznámit svému pánu: „Tak a tak mluvila dívka z izraelské země.“

Aramejský král řekl: „Nuže, jdi tam, pošlu dopis izraelskému králi.“

Náman šel a vzal s sebou deset talentů stříbra, šest tisíc šiklů zlata a desatero svátečních šatů a přinesl izraelskému králi dopis tohoto znění: „Zároveň s tímto dopisem posílám k tobě svého služebníka Námana, abys ho zbavil malomocenství.“

Když izraelský král dopis přečetl, roztrhl svůj šat a zvolal: „Copak jsem Bůh, abych rozhodoval o životě a smrti, že ke mně posílá člověka, abych ho zbavil malomocenství? Je zřejmé, sami to vidíte, že hledá proti mně záminku!“

Když se Elizeus dozvěděl, že si izraelský král roztrhl šat, poslal k němu vzkaz: „Proč sis roztrhl šat? Ať přijde ke mně a pozná, že je v Izraeli prorok.“

Náman tedy přijel se svým spřežením a vozem a zastavil se u dveří Elizeova domu. Elizeus poslal k němu posla se vzkazem: „Jdi se umýt sedmkrát v Jordáně a tvé tělo se obnoví; jdi a budeš čistý!“

Náman se rozhněval a odcházel se slovy: „Řekl jsem si: Jistě mi vyjde vstříc a osobně přede mnou bude vzývat jméno Hospodina, svého Boha, vztáhne ruku k nemocnému místu a zbaví mě malomocenství. Copak nejsou lepší Abana a Parpar, řeky damašské, než všechny vody izraelské? Nemohl bych se umýt v nich, abych byl čistý?“

Obrátil se s hněvem a odcházel. Tu přistoupili jeho služebníci a domlouvali mu: „Otče, kdyby ti prorok nařídil něco nesnadného, neudělal bys to? Tím spíše, když ti řekl: Umyj se a budeš čistý!“

Sestoupil tedy a ponořil se do Jordánu sedmkrát podle nařízení Božího muže a jeho tělo se obnovilo jako tělo malého dítěte a byl čistý.

Náman se vrátil k Božímu muži s celým svým doprovodem, stanul před ním a řekl: „Hle, už vím, že není Boha po celé zemi, jen v Izraeli.“

Žl 42,2.3; 43,3.4

Odp.: Má duše žízní po živém Bohu, kdy už ho spatřím tváří v tvář?

Jako laň prahne po vodách bystřin,
tak prahne má duše po tobě, Bože!

Má duše žízní po Bohu, po živém Bohu,
kdy už smím přijít a spatřit Boží tvář?

Sešli své světlo a svou věrnost: ty ať mě vedou
a přivedou na tvou svatou horu a do tvých stanů.

Pak přistoupím k Božímu oltáři,
k Bohu, který mě naplňuje radostí,
a oslavím tě citerou,
Bože, můj Bože!

Zpěv před evangeliem: srov. Žl 130,5.7

Doufám v Hospodina, doufám v jeho slovo, neboť u něho je slitování, hojné je u něho vykoupení.

kulturaslova.cz

Evangelium: Lk 4,24–30

Tak jako Eliáš a Elizeus je Ježíš poslán nejen k Židům.

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Když přišel Ježíš do Nazareta, řekl lidu v synagóze:

„Amen, pravím vám: Žádný prorok není vítaný ve svém domově.

Říkám vám podle pravdy: Mnoho vdov bylo v izraelském národě za dnů Eliášových, kdy se nebe zavřelo na tři léta a šest měsíců a nastal velký hlad po celé zemi; ale k žádné z nich nebyl poslán Eliáš, jen k vdově do Sarepty v Sidónsku.

A mnoho malomocných bylo v izraelském národě za proroka Elizea, ale nikdo z nich nebyl očištěn, jenom Náman ze Sýrie.“

Když to slyšeli, všichni v synagóze vzplanuli hněvem. Zvedli se, vyhnali ho ven z města a vedli až na sráz hory, na níž bylo vystavěno jejich město, aby ho srazili dolů. On však prošel jejich středem a ubíral se dál.

kulturaslova.cz